

Izhaja
v s a k p e t e k z datumom
prihodnjega dneva.
Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.
Osebni pogovor od 10. do 11. ure popoldne in od 3. do 4. ure popoldne.
Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.
Rokopisi se ne vračajo. Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Velja
za celo leto 4 krone.
Denar naj se pošilja točno pod napisom:
Upravništvo lista „Mir“ v Celovcu,
Vetrinjsko obmestje št. 26.
Naročnina naj se plačuje naprej.
Za inserate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste vsakokrat.

Glasilu koroških Slovencev

Leto XXIX.

Celovec, 12. listopada 1910.

Štev. 46.

Vabilo.

„Katol.-politično in gospodarsko društvo
za Slovence na Koroškem“

priredi

shod

u Žitarivasi „pri Kajžlu“

v nedeljo dne 13. novembra 1910, ob
9. uri dopoldne.

Poroča g. poslanec Grafenauer.

Imenovanje novega škofa in Slovenci.

Nenadoma se je minolo soboto raznesla po Celovcu novica, da je solnograški kardinal nadškof dr. Katschthaler imenoval pomožnega škofa dr. B. Kaltnerja knezom in škofom krškim. Vsakdo je vedel, da se bo v vrhovnem vodstvu krške škofije kmalu morala izvršiti izpromemba, a imenovanje novega škofa, ki se je izvršilo takorekoč čez noč, je vsekako vse iznenadilo.

Kadar škofija izgubi pastirja, žaluje vse ljudstvo. Koroško nemško ljudstvo žaluje za svojim skrbnim, nad vse požrtvovalnim knezom in škofom dr. Jožefom Kahnem, ki se je odpovedal škofijstvu in bo živel odslej kot zasebni ali v Medvodah ali v Št. Lambertu. Zdravstveni oziri in druge okoliščine so blagega moža prisilile, da dene pastirsko palico iz rok. Tudi Slovencem se je odstopivši škof kot oseba omilil zaradi svoje ljubeznivosti in mnogih drugih izrednih duševnih vrlin. Med dr. Kahnem kot škofom in koroškimi Slovenci pa je bil od njegovega nastopa do njegove resignacije globok prepad, ki ga po svojih stremljenju in po svojih namelih brezdvomno nad vse blagi škof nikdar ni premostil. Bil je pač Nemeč, ki ni razumel v pastirstvo mu izročeni slovenskih ovčic. Pač je ob svojem nastopu obljubil, da se bo naučil slovenski, ker je bil še mlad, a te obljube ni izpolnil. Pri škofijskih vizitacijah je govoril nemški, celo v krajih, kjer ga takorekoč nihče ni razumel, najmanj seveda otroci. Kako je to odtujevalo preblagemu škofu slovensko ljudstvo, razume le tisti, ki ve, da vidi ravno tisti koroški Slovenec, ki je katoliški cerkvi vdan, v nemščini, ki se nam vsiljuje, nekaj, kar ga ponižuje, kar je vzrok njegovega zapostavljanja in njegove narodne nesreče in vir vseh krivic zoper Slovence. Kdor hoče to razumeti, naj si misli slovenskega škofa, ki ne bi znal nemški in bi začel, recimo kje gori v Št. Vidu ali Beljaku govoriti v cerkvi slovensko! Še s turškim jezikom ne bi Nemečev tako užalil kakor s slovenskim, in ravnotako narobe. In pravice, ki so jih dobili Slovenci in sploh Slovani po vseh drugih škofijah v Avstriji, koroški Slovenci od svojega škofa, ki žal ni razumeval pomena slovenskih želj in našega narodnega položaja, nismo prejeli. Ordinarijat je bil edini urad za celo deželo, ki ni sprejemal slovenskih vlog. Naravno, da so se čutili Slovenci zapostavljeni in je nastal med Slovenci in njihovim škofom prepad, ki je onemogočil uspešno pastirovanje, zlasti še, ker je odstopivši škof delal le po nasvetu par nemških duhovnikov, na slovenske svetovalce pa se nikdar ni oziral. Zato so se Slovenci proti svojemu škofu do zadnjega časa pritoževali, ravno dotični nemški duhovniki pa so povzročili njegov odstop. Celih trideset let koroški Slovenci nismo imeli pravzaprav škofa, ki bi nas bil vodil, vodili smo se sami,

oziroma slovenska duhovščina, in zato se ni čuditi, če prodira celo v najbolj globoko verni del koroškega ljudstva, med Slovence, vedno bolj in bolj brezverstvo in so se pojavili že prvi znaki gibanja za proč od Rima med Slovenci na Koroškem. Slovenci smo bridko občutili, da nismo imeli svojega škofa.

S kakimi čustvi, se bo kdo vprašal, smo pač potemtakem pozdravili koroški Slovenci spremembo pri škofijstvu? Ko pride nov pastir, se ga verniki razveselijo. Kako se veseli vsaka župnija, ko dobi župnika! Kako veselo je ljudstvo, ko pride škof birmat in vizitirat! Velepomembna je služba škofova. Škof je naslednik apostolov! Velevažen je njegov posel! Škof ima v svoji škofiji vrhovno cerkveno oblast, nad katero je le še oblast papeževa. Škof je v prvi vrsti delivec zakramentov, in zakramenta mašniškega posvečenja in svete birme sta mu pridržana; škof si pridrži pravico, dati odvezo ali jo odklanjati za nekatere posebno težke grehe; škof dovoljuje nekatere odpustke, posvečuje cerkve, posvečuje redovnice, posvečuje oltarje in sv. posode, posvečuje na veliki četrtak sv. olje. Škof pooblašča veroučitelje, njegova dolžnost je, čuvati nad vero in mravnostjo, on naj nadzoruje versko vzgojo v šolah, on naj zadržuje in svari vernike pred brezverskim čtivom. Vsako leto, in če je škofija velika, vsako drugo leto naj obišče in nadzoruje osebno vse župnije in le če je postavno zadržan in je škofija prevelika, naj pošlje sposobnega zastopnika. Te in mnoge druge pravice in dolžnosti ima škof.

Škofijsko breme pa ne neha pri cerkvenih vratih. Škof ima glas in sedež v deželnem zboru, nekateri škofje so poklicani tudi v gosposko zbornico. Škof je enakovažen činitelj poleg višjih državnih uradnikov. Ako se škof zglesi, se bo razlegel njegov glas od vasi do vasi po vsej deželi, ljudstvo ga bo slišalo in nasprotniki vere ne bodo mogli napredovati. Škof je svetovalec cesarjev, papež ga imenuje brata, in v zboru škofov ima svoje zaveznike. Da, škof je prva oseba v deželi, vse druge se s škofovsko niti primerjati ne dajo. Škofovska oblast ni le častno mesto, naložene so ji težke apostolske dolžnosti, velikansko breme, polno največje odgovornosti.

Le-to škofovsko breme in škofova dolžnost je na Koroškem večja nego kje drugod. Kako je ljudska mravnost propadla, zlasti v pokrajinah, ki so se tekom stoletij s silo ponemčile! Kako se širi med ljudstvom slabo čtivo, veri sovražni časniki, Südmarmine knjižnice! Krščansko ljudstvo nima primerne zastopstva ne v deželnem, ne v državnem zboru, in morebiti dnevi niso več daleč, ko bo škof izmed krščanskih Nemečev sam stal v deželnem zboru in odbijal, ako bo mogel, veri sovražne sile. Oporo bo tedaj našel edinole pri slovenskih zastopnikih!

Koliko je v deželi pomanjkanje duhovnikov! Koliko divjih zakonov, koliko pijančevanja, koliko nevere, koliko nenravnosti! Z veliko boleščjo opazujemo te rane in povprašujemo, ali je bilo pač vse vedno v redu, ali se je res storilo vse, kar je bilo treba storiti, da se ustavi naval peklenških sil? Kako se zadnje dni množijo odpadci od vere! Če ne bo odpomoci, čakajmo le še par let, in ljudstvo bo začelo odpadati od katoliške cerkve, kakor se v jeseni vsiplje listje z drevesa! Sovražniki vere so se navadili ravno na Koroško, vedoč, da je tu najslabotnejše mesto, kjer prodira protestantizem pod krinko nemštva. Koroška je bojno polje in ne škofija, kjer zadostruje, če višji pastir semtertja blagoslovi svoje ovčice.

V tako kritičnem položaju se mora izbrati najmožnejšega in najpripravnejšega poveljnika, in obmolkniti morajo vsi postranski oziri! Današnji vrhovni poveljnik avstrijske armade ni sin včerajšnjega poveljnika; tako v duhovskih

službah današnji župnik ni kaplan včerajšnjega, ampak vsakokrat se mora izbirati, da pride na pravo mesto po človeški možnosti najpripravnejše orodje božje previdnosti. Pogubne družinske ozire je odstranila cerkev sama s svojo neizprosno postavijo. Žal pridejo v poštev drugi oziri. Velik je vpliv državne oblasti; dvakrat imenuje škofa za krško škofijo cesar, tretjokrat ga imenuje solnograški nadškof. Toda cesar ima svoje svetovalce, ki so več ali manj izpostavljeni vplivu orodnih strank. Škofa dr. Funder in dr. Kahn sta bila imenovana od cesarja; naravno je, da se je čutil v tem slučaju vpliv premočnih nemških strank in raznih svetovalcev. Že pri teh imenovanjih se je povpraševalo, kako da se ni oziralo na določila cerkvene postave, kanoničnega prava, ki zahteva, da mora škof razumeti jezik vernikov, ki jim naj pastiruje? Slovenci so tedaj to brezobzirnost hudo obžalovali in jo smatrali kot pojav nemškega stremljenja, ki nekam sanja, da je Nemeč kulturonošec, dočim nam dejstva spričujejo, da ponemčevanje le razdira in uničuje.

Slovenci so se tolažili s prepričanjem, da je bila cerkvena oblast vsem narodnostim vedno pravična. Saj je tudi solnograški nadškof, ko je prišlo zanj prvič na vrsto imenovanje škofa za krško škofijo v sedanjem obsegu, torej z eno tretjino Slovencev, imenoval za škofa slovensčine v pismu in govoru popolnoma zmognega Wieruja. Sedanji solnograški kardinal nadškof pa se pri imenovanju novega škofa za krško škofijo ni držal tega cerkvenega načela. Kot katoliški list, kot glasilo katoliške stranke in katoliških društev pripoznava in spoštuje „Mir“ naredbe cerkvene oblasti. A opozarjati mora vendar na določbe cerkvene postave, ki zahteva, da naj škof razume jezik ljudstva, ki mu pastiruje! Postava je nad naredbami, in naredbe bi se naj ravnale po postavi! Kam neki mora priti država, v katerih se še pravičnih postav brez razloga več ne upošteva? Pripoznamo, da se sme v posameznih slučajih iti iz tehtnih razlogov tudi mimo kakega postavnega določila. A kaj takega se sme zgoditi le izjemoma. Koroška pa dobi zdaj že tretjega nadpastirja, ki ni zmožen slovenskega jezika in Slovencem se že dozdeva, da se na pravice Slovencev v deželi tudi že cerkvena oblast ne mara več ozirati! Bojimo se, da tako preziranje cerkvenih postav ne povzdiguje ugleda cerkvenega postavodajstva na zunaj, najmanj med Slovenci, in da potem tudi ne dviguje zaupanja vernega ljudstva do dotičnih činiteljev. Saj je narodnostno vprašanje na dnevnem redu tudi na Koroškem.

Poznamo nemške razloge: Slovencev je le ena tretjina in se morajo prilagoditi večini, ki je nemška! Da! Prilagodimo se v vsem, ali v svojih pravicah nikdar ne! Slovenec se lahko in rad prilagodi povsod: Kjer je med desetimi Slovenci en Nemeč, bodo vsi govorili nemški, kjer je v slovenski šoli en nemški otrok, ga bo veroučitelj poučeval nemški, kjer je v slovenski župniji kak krščanski Nemeč, mu bo duhovnik rad oskrbel nemški časnik in knjige družbe sv. Jožefa. V praktičnem življenju se Slovenec rad prilagodi, saj je po svoji naravi krotak, miren, prijazen, ponižen, še preveč! Ako se pa reče, da ima Slovenec le tretjinsko pravico, se bo zglašil tudi on, kajti pravica je neka celota, in če se od te celote vzameta dve tretjini, ni več nobene pravice, na njeno mesto je stopila sila! Zato se takim imenovanjem ne bomo nikdar prilagodili, kar je gotovo imel v mislih nadškof solnograški, ki je za krško škofijo v sedanjem obsegu prvič imenoval škofa in rekel: „Od sedaj naprej bo moral znati vsak škof krški slovenski!“ Sam se je tudi držal tega načela, a njegov sedanji naslednik ga je prvi prekršil!

Slovenci na Koroškem smo krepak in po nemškem polomu edin in sicer izborni organiziran element. Krepka, enotna

Gostinčarja in iskreno pozdravil njega in zbrane delavce. Velezaslužni g. drž. poslanec, ki se je z veseljem odzval našemu vabilu in se ni ustrašil dolge poti iz Ljubljane v Črno, je pokazal s tem, da v resnici ljubi delavca, da je pravi delavski odposlanec. Shoda se je udeležilo navzlic skrajno neugodnemu vremenu, oddaljenosti in slabim potem prav povoljno število delavcev. Pogrešali smo samo zastopnike bratskih delavskih društev slovenske Koroške. G. drž. poslanec je v svojem prepričevalnem govoru razložil vsa važnejša vprašanja, katera posebno zadnji čas zanimajo delavca. Razlagal je, kolikoga pomena bo za delavca zavarovalnica za starost in onemoglost, o kateri se je obravnavalo že v socialnem odseku državne zbornice. Obširneje je obdeloval najvažnejše vprašanje današnjih dni — draginjo: njen začetek in vzroke. Pri tem je kazal na socialne demokrate, ki hočejo izkoriščati draginjo v okrepitev svoje stranke. V besedah je soc. demokracija vse drugačna kot v dejanju, kar dokazuje štrajk železničarjev na Francoskem in nadomestna volitev na Dunaju v zadnjem času. H koncu je vzpodbujal delavce, naj se oklenejo društva in jim posebno priporočal edino naše delavsko glasilo „Našo moč“. Delavci so z vidnim zanimanjem in pritrjevanjem sledili njegovim izvajanjem. Videlo se je, da govori res srce delavca v srce delavcev. Bodi mu na tem mestu še enkrat izrečena najtoplejša zahvala za trud in daljno pot! Ohranili Vas bomo v hvaležnem spominu! Delavec Makso Osojnik je navduševal v kratkem, jedrnatem govoru nato delavce-tovariše, naj pristopijo vsi, ki so slovenskega in krščanskega duha, k novemu društvu. Po prečitaniu pravil se je volil odbor. Izvolili so se soglasno sami zavedni in ugledni delavci. Novo ustanovljenemu društvu so takoj pristopili skoraj vsi navzoči. Med posameznimi točkami je pel črnski moški zbor, pomnožen z dvema pevcema iz Možice. — Popoldne istega dne se je pa vršil ustanovni shod delavskega društva za podružnico v Možici in sicer z istim sporedom. Shod v Možici so mislili sicer nasprotniki motiti, a jim je zmanjkalo poguma, ko so videli neljube jim varstvene odredbe. Novo življenje se je začelo za naše delavce, a tudi boj, kateremu pa gredo delavci neustrašeno nasproti, zavedajoči se končne zmage.

Razpis učnih mest. Na podlagi uspehov pri izpiti za učno sposobnost vinotoka 1910 se definitivno namestijo dotedaj začasna učna mesta. Po eno učno mesto na Brdu, v Podljubelju, moško, v Bistrici v Rožu, Dholici, Ribnici, žensko, v Mariji na Zili, Rožeku, Žabnicah, Beljaku, na Djekšah, v Škocijanu, Kotljah, Tinjah in Velikovu moško, v Škocijanu, Velikovu, Žabnicah in dve v Črni, žensko.

Podkloster. (Blagoslovljenje nove šole.) Pretekli pondeljek, dne 7. t. m., se je blagosloвила naša nova šolska palača in sicer drugičkrat. Blagoslovili so jo ob navzočnosti gosp. okrajnega glavarja in drugih javnih zastopnikov mil. g. prošt Herman Atzlhuber iz Beljaka. Prvikrat se je „žegnala“ na Malo gospojnico z vinom in hajljanjem, ko se je v njej obhajal Volksfest „Südmarke“ in šulferajna! Tedaj se je, kakor pravijo, šola „fest“ žegnovala. Kateri blagoslov je pa kaj boljši za šolsko mladino in njeno vzgojo? Ali tisti z blagoslovljeno vodo in molitvijo, ali oni z vinom, šnopsom in hajljanjem? Katero blagoslovljanje pa kaj Vam bolj dopade, g. urednik? (V teh razmerah nobeno! Blagoslovljanje z vinom in hajljanjem samo po sebi ni dosti vredno, cerkven blagoslov pa, ne vemo, če se bo prijel, ker se mu stavi napotje. Ured.)

Gorje v Zilski dolini. Posojilnica na Zilski Bistrici je podarila od svojega čistega dobička ubožnim otrokom gorjanske šole v nabavo učnih pripomočkov za krščanski nauk 19 K 56 v. Lepa hvala!

Zahomec. Izobraževalno društvo „Zila“ je imelo pretekli nedeljo pri Hrepcu v Zahomcu svoj občni zbor. Iz odborovega poročila posnamemo, da se je prebralo letos 30 knjig več nego lansko leto. Društvo si je omislilo tudi ličen harmonij, in peveci se že pridno vadijo; razveselili so nas že s par pesmimi. G. jurist Schaubach je imel praktičen govor: „Kako naredim svoj testament, da bo pravomočen?“ Občinstvo je pazno sledilo poučnemu govoru. Nato se je igrala igra „Sanje“ prav izbornu. Kakor vselej tako so tudi topot pokazali fantje svojo posebno sposobnost v vprizoritvah gledaliških predstav. Imen menda ni treba posebej navajati, saj jih poznamo. Tako je prav! Ne s plesom, ampak s poukom in poštenim razvedrilom delujmo z Bogom za narod! Vse dobrosmislečo ljudstvo pa vabimo, da tudi 20. t. m., ko se igra ponovi, kakor pri občnem zboru do zadnjega kota napolni lepo dvorano pri Hrepcu.

Strmec. (Zrele jagode.) Dne 5. t. m. je nabral Maks Weinberger v gozdu pod Strmcem

šopek zrelih jagod. Pri eni jagodi je bil lep cvet. Ljudje pravijo, da pozne jagode naznanjajo dve zimi skupaj. Kdor doživi, se boče prepričal.

Podljubelj. (Miklavžev večer) bomo imeli tudi letos in sicer že 4. grudnia. Pri tej priliki se bo igrala veseligr „Tat v mlinu“.

Borovlje. V konzumovo predsedstvo so voljeni sami Slovenci in socialisti. Nemškutarija se volitev ni udeležila.

Možica. (Sociji in mi.) Napovedani shod socialnih demokratov v nedeljo 6. t. m. se sploh ni vršil. Ker njihov govornik baje ni imel časa, so celo brzojavili po njega, a vse zaman! — Med tem je pa bil ustanovni shod slov. kršč. delavstva, ki se je združilo v podružnici črnskega s. k. s. delavskega društva, zelo dobro obiskano. — Obče znani socialni demokrat Janez Kovač, takozvani „vodja“ možiških socijev, je zdaj pod ključem v Pliberku zaradi suma tatvine. Radovedni smo, kaj bojo sedaj možiški rdečkarji in „štajercijanci“ pisali v „Arbeiterwille“ in „Štajerca“? Saj so take reči pri njih na dnevnem redu!

Eden, ki ste ga hoteli ujeti, pa ga ne boste.

Gospa Sveta. (Po portugalsko) sta hotela govoriti dva nadepolna mladeniča, ki sta dne 4. t. m. oropala dva nabiralnika v cerkvi, a bila še v pravem času zasačena in izročena roki pravice. Pišeta se, kakor sta pred orožnikom izpovedala, Holzinger in Miklin ter sta dijaka na celovski realki. Ukradla sta okroglo 20 kron ter sta imela denar že razdeljen, ko ju je orožnik prijel. Liberalci in posebno dr. Angerer le „fest“ vpijete: proč s krščanskim naukom, potem se bo še večkrat poročalo o sličnih dogodkih. — Samo trdna vera more človeka ohraniti na potu poštenosti. Kdor se ne boji Boga, nima vzroka se bati človeka.

Korte. Slikarja, ki sta popravila, oziroma slikala še dve kapelici in dva lesena križa, sta nas zapustila. Če kdo potrebuje vestne slikarje umetnike, g. Ant. Benedika (v Celovcu, Sv. Duha trg št. 6) in g. Vipotnika lahko z dobro vestjo in radi priporočimo, ker sta se nam tudi sicer priljubila, zlasti mladi orel in pevec v narodnem oziru. Delo v cerkvi je stalo blizu 1600 kron. G. Goleš nam je obljubil še pozneje nekatere reči z zlatom popraviti. Njegov veliki križ (za blizu 200 kron) je res mojstersko delo, ki vsakega, ki ga pogleda, živo gane.

Libelice. Tukaj se je širila ner. snična vest, da je slovenska posojilnica v Spodnjem Dravbergu v zvezi z nemško centralno blagajno in da pridejo hranilničarji v škodo. Lepo je, da se je neki kmet, ki je tudi širil to govorico, ko se je prepričal, da to ni res, pred načelništvom gledé tega opravičil. Sploh bode dogodek v Celovcu, pri katerem pa kakor se zagotovo sliši, ljudstvo ne bode nobene škode trpelo, imel te dobre posledice, da bode nadzorništvu takih zavodov previdnejše in da bodo pametni ljudje imeli še večje zaupanje v posojilnice kakor poprej.

Velikovec. (Naša posojilnica) je v tem letu že zopet dosegla en milijon prometa. Vse hujskarije nasprotnikov in lutrovskih časopisov nič ne pomagajo. Ljudstvo ima do tega denarnega zavoda zaupanje.

Velikovec. Judežev „Štajerc“ noče objavljati popravkov. Naša „Hranilnica in posojilnica“ je poslala dne 7. sept. t. l. popravek, kakor druge posojilnice, ki jih je „Štajerc“ po večini tudi objavil, le našega ne. Zato je velikovška posojilnica to nemškutarsko od lutrovske „Südmarke“ plačano glasilo narodnih izdajic tožila. „Giftna krota“ je tudi lagala o č. g. župiku F. Treiberju v Št. Rupertu, da zapravlja cerkveni denar, zaradi tega se je poslal „Štajercu“ uradni popravek. Pa glej, tudi tega noče „resnicoljubni“ ptujski kramarski list objaviti. Menda ima „Štajerc“ z velikovškimi Slovenci posebne namene! Seveda popravkov se boji vsak list, in „Štajerc“ najbolj, ker ga menda ni na svetu lista, ki bi moral toliko popravljati kakor ptujski lažnjivec.

Velikovec. „Štajerc“, kaj pa na to rečeš? Pred kratkim mi je rekel neki kmet, ki nikakor ni poseben pristaš „teh črnih“ sledeče: „Štajerca zaradi tega nimam, ker se bojim, da bi ga dobili moji otroci v roke.“ Tako čedno torej piše ptujška „giftna krota“, da se je stariši zaradi tega izogibljejo, da se ne bi pohujšali in pokvarili njihovih otroci! Kedaj je še kak slovenski oče trdil o naših katoliških slovenskih časopisih kaj enakega? Naš „Mir“ sme dobiti v roke še tako nedolžen otrok in se ne bo pohujšal. „Štajerc“ pa se rad po blatu valja, in zato proč z njim! „Štajerc“ je tudi kompanjon lutrovskih nemških časopisov „Allg. Bauernzeitung“-e in „Freie Stimmen“, zato ga katoliški Slovenci ne morejo podpirati. Proč z „volkovi v ovčji obleki“!

Velikovec. (Zdaj jih imamo.) Povodom poloma nemške centralne kase so nasprotniki zoper našo slovensko posojilnico silno hujskali. Na limanice so jim šli seveda le neizobraženci,

kakršne nasprotniki vzgajajo, da lahko z njimi uganjajo kar hočejo. Težko je bilo izvedeti hujskake, a vendar se nam je posrečilo nekatere vloviti. Tako imenujemo za danes dva. Prvi je gostilničar Krajcar iz Rude, ki je pravil, da bodo vsi vlagatelji pri slovenskih posojilnicah izgubili svoj denar. Mi mu prav radi damo 1000 K, ako bo kateri vlagatelj pri naši posojilnici izgubil le **en vinar**. Drugi pa je cestni mojster in občinski odbornik velikovški, g. Haidbauer. So nam znani še drugi, katerim pa za sedaj prizanesemo iz raznih razlogov. Bo že še vse prav prišlo!

Kožentavra. (Odpad od vere.) Tukaj živi neka Kranjica po imenu Marija Alič, ki je svoj čas služila Podljubeljem pri Trnjaku, dr. Maurerjevemu bratu za natakario. Tam je med drugim našla tudi sina Maksa, ki mu je dr. Maurer stric. Ta ženska živi v zelo pomanjkljivih razmerah s svojimi otroki, ki so vsi nezakonski, tako da je dr. Maurer Makselna prevzel v oskrbovanje. In ta Kranjica, ki še pravilno nemški ne zna, ki jo je rodila pošena katoliška mati, ki se razume na protestantizem kakor zajec na boben, je nenkrat zatajila našo vero in bogve zakaj odpadla k protestantom. Pa ni dovolj, da je sama naredila ta korak, za katerega bo Bogu enkrat dajala odgovor, še svojega otroka, in sicer tistega, **ki ga reši zdaj dr. Maurer**, je potegnila za seboj. Sv. pismo pravi: „Gorje tistim, ki dajejo pohujšanje otrokom, boljše bi bilo, da se jim obesi mlinski kamen na vrat!“ Kak odgovor bo dajala ta mati od svojega otroka? Pri tem odpadu pa je čudno tudi to, da je odpadla baje že 1. dec. 1909, ker je otrok 2. dec. bil sedem let star in takrat ne more več do štirinajstega odpasti od vere; naznanilo pa se je župnemu uradu še le 23. oktobra 1910, skoraj eno leto pozneje in je otrok že 2 leti in 3 mesece hodil h krščanskemu nauku v šoli. Mi si ne moremo misliti, da bi slovenska mati mogla to iz same sebe storiti, in tudi ne, da bi doktor Maurer 15 mesecev pustil otroka hoditi h krščanskemu nauku, ko je bil že protestant; nasprotno pa si mislimo, da je za tem korakom uboge ženske nekdo drug. Čudno je pa, da je **dr. Maurerjev nečak** moral odpasti, drugi otroci pa ne. To je tembolj čudno, ker nihče toliko ne sovraži Slovencev kakor Maurer, nihče toliko ne dela proti duhovnikom kot on. Slovenci, zapomnite si naše besede, več ne morem in ne smem povedati, vsak pa naj dobro premisli, kar se je tukaj napisalo!

Prevalje. (Nesreča.) Voz se je zvrnil na Trobejevega hlapca Leop. Kokošinek, ki je obležal na mestu mrtev.

Fara pri Prevaljah. (Od šole.) Izgubili smo učitelja Rablja, ki se je preselil v Čače. Dasi v javnosti ni nastopal kot zaveden Slovenec, je bil kot dober učitelj vendar splošno priljubljen. Znal si je pridobiti srca otrok, ker je pri pouku upošteval tudi slovenščino. Zato zahtevamo, da pride na njegovo mesto mož, ki bo razumel otroke in otroci njega.

Dobrlavas, 8. nov. (Obsojen.) Tukaj je bil dne 7. t. m. pri sodnji posestnik Jakob Kap na **5 dni zopora** obsojen, ker je v neki gostilni na nedopusten način govoril proti posojilnicam in žalil osebe, ki so znane po posojilniškem delovanju. Pravdo je zastopal g. dr. Brejc. Obsojeni naj se pri „Štajercu“ in liberalcih zdaj zahvali za njihov pouk. Drugim naj ta služaj služi v svarilo!

Bruca. (Nemškonacionalno resnicoljubje) se zrcali v polni meri iz dopisa, ki ga je spisal neki nemškonacionalni hujšak za številko 44. lutrovske Bauernzeitunge. Na muho je vzel najprej tamburaško društvo „Dobrač“, pod katerim nadpisom je članek tudi spisan. Nemškonacionalno nasilstvo, lažnjivost in surovost so sicer itak že splošno znane pri nas, ne samo od 14. listopada lanskega leta, ampak od vsake prilike, kjer morejo mučiti in zasramovati kakega zavednega Slovenca. Vrhunec moralne plitvosti nemškonacionalnega „Herrenvolka“ se pa prav lahko in po pravici imenuje pisava gori imenovanega članka. Resnica na tem članku je samo to, da se je igra res predstavljala in da so stanovali oziroma prenočevali v dvorani tamburaške doma delavci, ki se jim je dovolilo prenočevanje le iz socialnih ozirrov, ker niso našli primernega stanovanja. Opomnimo le še, da so se prostori pred predstavo popolnoma očistili in da tamburaško društvo ni čutilo dolžnosti poročati tega nemškonacionalnemu hujšaku. Takrat pa visoko izobraženi dopisnik „Bauernzeitunge“ nič ni kričal, ko se je iz socialnih ozirrov dovolilo enemu nasprotniku tamburaškega društva, p. d. „Hožu“ ki rad gre za nemškonacionalno stranko po kostanj v ogenj, da je spraval v tamb. domu svojo opravo itd., ker sam vsled pogorevščine ni imel strehe in je tudi pri dopisniku „Bauernzeitunge“ ni našel. Poglejte se v zrcalo, kakršni da ste, pospravite najprej s svojih prostorov go-

lazen, očistite najprej madeže s svojih osebnosti, postanite — angeli — in potem pridite poboljševati v naš tabor osebe, ki ste jih napadli, ko niste imeli nobenega povoda. Da si prilastite nekoliko dostojnosti, svetujemo, da se vpišete najprej ko mogoče v izobraževalno društvo v Ločah. Predsednik, navaden kmet, bo vašo polgospodstvo tako kultiviral, da boste potem tudi v „Bauernzeitung“ lahko v kultiviranem tonu nastopili. Do tedaj na svidenje!

Največja trgovina z oblačilnim blagom v Celovcu.

Zaradi poznejše oddaje trgovine redka prilika: Akoravno se je zadnji čas blago silno podražilo in se bo še veliko podražilo, prodajam od 10. februarja 1910 začetni blaga za več kot 250.000 kron pod tovarniško ceno. Za trgovce in krošnjarje, krojače in šivilje še poseben popust. Prosim za obilni obisk. Z odličnim spoštovanjem

Anton Renko, posestnik,
ogel Kramerjeve ulice in Novi trg v Celovcu.

Društveno gibanje.

Škocijan v Podjuni. (Občni zbor) in shod priredi podpisano društvo zadnje pobinkoštno nedeljo, dne 20. listopada t. l., **točno ob 3. uri** popoldne „pri Majarju“. Na najobilnejšo udeležbo vljudo vabi domače in sosedne prijatelje *Škocijansko „Bralno društvo“.*

Vogrče. Slov. kat. izobr. društvo v Vogerčah priredi mesečno zborovanje v nedeljo, dne 20. t. m., ob 3. uri popoldne v gostilni pri „Škofu“. Spored: Petje; poje moški zbor. Zanimiv govor o potovanju v Sveto deželo; govori č. g. Ivan Hornböck, kaplan v Pliberku. K prav obilni udeležbi vabi *odbor.*

Prevalje. Slov. kat. delavsko društvo v Prevaljah vprižori dne 13. nov. ob 1/2 3. uri popoldne pri Šteklju igri „Mlinar in njegova hči“ in „Brat Sokol“. Na sporedu je tudi kratek govor ter tamburanje. Vstopnina: sedeži 60 v., stojišča 40 v.; udje povsod polovico. Slovenci pridite! K obilni udeležbi vabi *odbor.*

Globasnica. (Kat. slov. izobraževalno društvo) ponovi dne 13. novembra ob 3. uri popoldne „pri Šoštarju“ igro „Roza Jelodvorska“. Na novo se pa vprižori igra „Krivica in dobrot“ proti vstopnini 20 vin. za osebo. — Člani plačajo polovico. — Ker takrat ne bo nobenega govora, prosi za točen dohod in obilno udeležbo *odbor.*

Velikovec. Društvo „Lipa“ priredi v nedeljo, dne 13. novembra mesečno zborovanje na Olšeni v Majričevi gostilni ob 3. uri popoldne. Na sporedu je govor o posojilnicah in tamburanje. Z ozirom na važen govor pričakujemo obilne udeležbe. *odbor.*

Velikovec. Društvo „Lipa“ bo zborovalo v nedeljo 20. listopada v Velikovec v „Narodnem domu“. Na sporedu je govor o lutrovskih časopisih, tamburanje in igra „Mlinar in njegova hči“. Z ozirom na zanimiv govor in posebno priljubljeno gledališko igro pričakujemo prav obilne udeležbe. Začetek točno ob 3. uri popoldne. Začelo se bo z igro. *odbor.*

Slov. kat. akad. društvo „Dan“ v Pragi si je izvolilo na občnem zboru dne 31. oktobra t. l. za zimski tečaj 1910/71 sledeči odbor: Predsednik: Josip Dular, pravnik; podpredsednik: Pavel Cvenkel, pravnik; tajnik: Franc Stričič, pravnik; blagajnik: Zdravko Vigele, pravnik; knjižničar: Ljudevit Koser, pravnik; gospodar: Mihael Zavatlal, pravnik.

Slov. kat. akad. društvo „Danica“ na Dunaju si je na rednem občnem zboru dne 31. okt. 1910 izvolilo nov odbor za XXXIII. tečaj: Ivan Gogala, cand. iur., predsednik, Anton Bernik, cand. cult. techn., podpredsednik, Andrej Budal, stud. phil., tajnik, Ivan Lovšin, stud. med., blagajnik, Lovro Bogataj, cand. iur., knjižničar, Jan. Kušterle, stud. med., gospodar.

Darovi.

Za „Delavski dom“ v Podljubelju so darovali: g. Fr. Posedu, Polzela, K 4.20; g. Janez Kozine, Slivnica, K 5.—; nabiralnik v uredništvu „Mira“ K 4.—; nabiralnik pri Kušarju K 3.—; nabiralnik v Šmihelu pri Pliberku K 3.50.

Politične vesti.

Deželni zbor koroški.

26. seja, 3. listopada. Stavbni odsek predlaga, da se dovoli k stroškom za odkup zemljišča, proračunjenim na 10.000 K, za razširjenje deželne ceste pri Prosovičah pri Mariji na Zili 7870 K. Odklonjen je bil pristavek posl. Gaillerja, naj dežela prevzame namesto občine stroške za odkup zemljišča.

Zaradi ceste iz Kort na Obirsko se naroči deželnemu odboru, da se v tej zadevi začne pogajati z deželno vlado, z občino in interesiranimi posestniki. O uspehih pogajanja naj poroča v prihodnjem zasedanju.

27. seja, 4. listopada. Stavbni odsek izroči prošnjo občine Železna Kapla, grofa Thurna in tvrduke Pogancve, da se krajna cesta iz Železne Kaple v Sele spremeni v subvencionirano občinsko cesto, deželnemu odboru, da zadevo preišče in v prihodnjem zasedanju poroča.

Delitev občine Rožek.

Glede razdelitve občine Rožek predlaga deželni odbor in za njim pravni odsek po poslancu Huberju, da se davčna občina Rožek loči od soseske Ledenice (z davčnima občinama Gora in Borovje). Občinsko premoženje naj se razdeli v razmerju davkov obeh delov, premoženje za uboge pa po številu obojestranskega prebivalstva. Nekateri Rožekani hočejo delitev, češ, da bodo mogli potem pospeševati — tujski promet. Pri glasovanju za to je glasovala manjšina prebivalstva, ki plačuje več davkov (4018 K) za delitev, večina z manjšimi davki (1868 K) proti delitvi. Okrajno glavarstvo je izreklo svoje pomisleke. Poslanec Grafenauer izjavlja, da ni nobenega pravega vzroka za delitev. Da bi se morala občina razdeliti zaradi tujskega prometa, je čisto prazna, in bi se zaradi tega prav nič ne mudilo. Pravi vzrok je čisto drug, političen!

Kadarkoli izgubijo nemški nacionalci kako večjo občino, takoj predlagajo delitev občine, če upajo, da s tem dobijo eno občino zopet v svoje roke. To delajo, četudi zato nimajo nobenega vzroka. Kjer pa je res kak pravi vzrok, pa bi pomagal samo Slovence, pa so proti delitvi. Tako niso ugodili opravičenim zahtevam št. Lenarčanov, da bi bili privolili v razdelitev občine Podkloster, ker je v njihovih rokah. Zato bo glasoval proti. Posl. Gailler je skušal utemeljevati delitev občine z gospodarskimi vzroki. Resnico je pa izblebetal in potrdil torej Grafenauerjeva izvajanja posl. dr. Angerer, češ, da se gre za varstvo nacionalne manjšine, to je trgovcev v Rožeku. Deželni predsednik baron Hein je izjavil, da deželni odbor deželne vlade še ni vprašal za mnenje in bo treba še preiskati, če bo nova občina denarno dovolj podprta. Posl. Grafenauer se je dr. Angererju zahvalil za odkritost in izjavil, da po delitvi občine „terorizem“ proti trgovcem v Rožeku ne bo nič manjši nego dosedaj, torej je delitev občine v tem oziru brezuspešna. Za delitev so govorili še deželni odbornik baron Sterneck, baron Fr. Aichelburg Labia in dr. Angerer. Predlog za delitev je bil sprejet.

Protij pouku veronauka v slovenskem jeziku.

28. seja, 7. listopada. Šolski odsek je stavil predlog, v katerem naroča deželnemu odboru, da ta potrebno ukrene proti pouku krščanskega nauka v slovenskem jeziku na ljudski šoli v Borovljah. Proti je govoril posl. Grafenauer. Omenjal je, da je dobil v roke peticijo od staršev iz Borovlj, ki prosijo, da se naj še z naprej poučuje veronauk slovensko. Nacionalci imajo edini namen, da bi ponemčili Slovence. Kaj je sicer njim za veronauk, ki bi ga že davno radi vrgli iz šole. Burger pričakuje boljših časov za nacionalce z imenovanjem novega škofa. Seveda je bil predlog sprejet.

Cerkvene vesti.

Intronizacija. Nj. eksel. prevzvišeni gosp. dr. Kaltner dojde dne 19. listopada 1910 popoldne v Celovec ter bo prihodnji dan, t. j. 27. pobinkoštno nedeljo, dne 20. t. m., slesno zasedel škofijski prestol v celovski stolnici.

Za kaplana v Šmarjeti v Lab. dolini je imenovan č. g. o. Evgen Merše iz reda oo. kapucinov v Volšpergu.

Kaj je novega po svetu.

Kolere na Hrvaškem ni več, kar se je uradno razglasilo.

Veličasten protestni shod na Dunaju se je vršil v nedeljo, 6. t. m., zaradi sramotilnega govora rimskega župana Nathana proti papežu in katoliški cerkvi. Blizu 10.000 poslušalcev je navdušeno odobravalo izvajanja raznih govornikov, zlasti govor dr. Porzerja, dunajskega podžupana. Na shodu je bil tudi dunajski kardinal dr. Gruschka.

Po Najvišjem povelju Nj. c. in k. Ap. Veličanstva.

40. c. kr. državna loterija

za zasebne dobrodelne namene tuistranske državne polovice.

Ta **denarna loterija**, edina v Avstriji postavno dovoljena, ima 20.728 dobikov v gotovini v skupni vrednosti 620.000 kron.

Glavni dobiček iznaša

200.000 kron
v gotovini.

Žrebanje se vrši nepreklicno dne 15. decembra 1910.

= Ena srečka stane 4 krone. =

Srečke se dobivajo pri oddelku za državne loterije na Dunaju, III., Vordere Zollamtsstraße 7, v loterijskih kolektorah, tobačnih trafikah, davčnih, poštinih, brzajevnih in železniških uradih, v menjalnicah itd. Naerti žrebanja za kupce srečk brezplačno. — Srečke se pošiljajo poštne prosto.

Od c. k. ravnateljstva loterijskih dohodkov
(oddelek za državne loterije).

Beli gaber in jasikove hlode

v dolgosti do 2 1/2 metra in od 30 cm naprej debeli, v vsaki množini

se želi nakupiti.

Ponudbe za vagona od nakladne postaje proti točnemu izplačilu na **S. M. Rübner**, veletrgovina z lesom, Dunaj II., Kaiser Josefstrasse 39.

POPOV

najboljši ČAJ sveta.

Najboljša

oblika, v kateri se za katerikoli namen zauživa ribje olje, je brez dvoma Scott-ova emulzija ribjega olja z apnenimi in natronovimi hipofosfiti. Ribjega olja ne morete zaužiti, ker povzroči slabost in pehanje? Torej Scott-ova emulzija Vam bode napravila veselje. In še ena točka je važna: Scott-ova emulzija je bistveno zdravilno močnejša, učinkuje hitrejšje kot navadno ribje olje, to se pravi z drugimi besedami, da more

Pristna, le s to znamko — z ribičem — kot z jantrenim znakom Scott-ovega ravnjanja.

Scott-ova emulzija

napraviti to, kar se z navadnim ribjim oljem ne more doseči. Poskusite sami.

Cena izvirni steklenici 2 K 50 vin.

Dobiva se v vseh lekarnah.

Zagrebska tovarna tvrduke Henrik Francka sinovi,

v vsakem oziru novodobno urejena,

izdeluje svoje proizvode izključno le iz najboljših sirovin.

V Vaš prid bode, bodete li pri nakupovanju dajali prednost temu izvrstnemu proizvodu

pravemu: **Franckovem**: kavnem pridatku z mlinčkom,

iz zagrebske tovarne.

Tovarniška znamka

Poživiljenje krvnega obtoka, pospeševanje živčnega delovanja, utrjenje kože proti prehlajenju se doseže, če rabimo

Za umivanje glave, ust, oziroma zobov in za olepsanje polti je neobhodno potrebno

Diana-francosko žganje.

Vaš zdravnik

Vam rad priporoči Diana-francosko žganje vsled njegovega razkužilnega in hkrati oživljajočega učinka, kojega glavni vzrok je primes — Mentola. — Glavna snov Diana-francoskega žganja je najfinejši, dvakrat ohlajeni vinski destilat.

Zgorajšnja varstvena znamka Vas štiti pred prenapredami. Zahtevajte pri nakupu le pristno Dianafrancosko žganje in pazite na to, da bo imela steklenica vtisnjeno ime „Diana“, zamašek in plomba z gornjo varstveno znamko.

Domač prijatelj

v pravem pomenu besede se sme imenovati naše Diana-francosko žganje vsled svojega izvrstnega učinkovanja in svoje mnogostranske porabljenosti. Cena male steklenice K —50, srednje steklenice K 120, velike steklenice K 240. Dobiva se povsod, kjer ne, naravnost od tovarne francoskega žganja, društva z o. z., Dunaj, I., Hohenstaufengasse 3r.

Tržne cene v Celovcu

3. listopada 1910 po uradnem razglasu:

Blago	100 kg		80 litrov (biren)	
	od K	do v	od K	do v
Pšenica	22	50	23	50
Rž	—	—	18	—
Ječmen	—	—	—	—
Ajda	—	—	17	—
Oves	17	—	17	50
Proso	—	—	—	—
Pšeno	—	—	28	57
Turšičica	—	—	—	—
Leča	—	—	—	—
Fizola rdeča	—	—	—	—
Repica (krompir)	—	—	7	10
Deteljno seme	—	—	—	—
Seno, sladko	6	—	8	—
kisló	4	—	6	—
Slama	3	60	4	60
Zelnate glave po 100 kosov	7	—	8	—
Repa, ena vreča	1	20	—	—

Mleko, 1 liter	—	24	—	28
Smetana, 1 " "	—	60	—	1 20
Maslo (goveje) 1 kg	3	—	3	20
Surovo maslo (putar), 1 "	3	—	3	60
Slanina (špeh), povoj., 1 "	2	40	2	60
surova, 1 "	2	—	2	20
Svinjska mast 1 "	2	20	2	30
Jajca, 1 par	—	—	—	24
Piščeta, 1 "	2	40	2	60
Race, 1 "	4	—	4	50
Kopuni, 1 "	—	—	—	—
30 cm drva, trda, 1 m ²	3	—	3	40
30 " " mehka, 1 "	2	80	3	—

Živina	Počrez	100 kilogramov		Prignalo	Prodalo
		žive vage	zaklana		
Konji	—	—	—	—	—
Biki	—	—	—	—	—
Voli, pitani	560	—	—	2	2
za vožnjo	362	450	—	7	2
Junci	360	400	—	4	2
Krave	240	364	—	50	20
Telice	210	260	—	31	2
Svinje, pitane	—	—	156	160	31
Praseta, plemena	10	60	—	250	170
Ovce	—	—	—	—	—

Častna izjava.

Jaz podpisani Albin Unterwelz, višji gozdar v Rožeku, obžalujem s tem, da sem g. Jožefa Paul, posestnika v Dolinčicah in župana občine Rožek, 31. avgusta 1910 pri „Kreuzwirtu“ na Dravi, okraj Beljak, z različnimi, popolnoma neupravičenimi trditvami, posebno pa z nerresničnim predbacivanjem, da zaračuni občini sedaj za svoja dela 1000 kron, čeravno je prej trdil, da bo vse zastoj napravil, razžalil.

Jaz prekličem vse te svoje trditve in izjavljam, da sem se sam prepričal, da g. Jožef Paul za svoja opravila kot župan, kakor tudi za drva in pa za pisarno čisto nič ne računi in da nimam nobenega vzroka, ga na njegovi časti v katerikolemu oziru oškodovati.

Jaz se mu tudi zahvaljujem, da je na mojo prošnjo od tožbe, katero je že vložil, odstopil in plačam vse stroške.

Rožek, 25. oktobra 1910.

Unterwelz m. p.

Loterijske številke 5. novembra 1910:

Trst	57	35	37	20	41
Linc	42	61	45	90	40

Louske puške

Prva borovska orožnotovarniška družba

Peter Wernig,

družba z omejeno zavezo v Borovljah, Koroško.
 Ceniki brezplačno in poštnine prosto.

Najvažnejši organ

našega telesa je želodec. Njegovo delovanje se mora podpirati.

Preizkušeno iz izbranih najboljših in uspešnih zdravilnih zeli skrbno pripravljeno, tek zbujajoče in prebavljanje pospešujoče in lahko odvajajoče domače zdravilo, ki ublaži in odstrani znane posledice nezmernosti, slabe diete, prehlajenja in zornega zaprtja, na pr. gorečico, napačenje, nezmerne tvoritve kislin ter krče je dr. Rose balzam za želodec iz lekarne B. Fragnerja v Pragi.

SVARILLO! Vsi deli embalaže imajo postavno deponovano varstveno znamko.

GLAVNA ZALOGA: **LEKARNA**

B. FRAGNER-ja, c. in kr. dvornega dobavitelja,
 „Pri črnem orlu“, PRAGA, Mala strana 203, vogal Nerudove ulice.

Po pošti se razpošilja vsak dan.

Cela steklenica 2 K, pol steklenice 1 K. Proti naprej vpošiljati K 1-50 se pošlje mala steklenica, za K 2-80 velika steklenica, za K 4-70 dve veliki steklenici, za K 8— štiri velike steklenice, za K 22— 14 velikih steklenic poštnine prosto na vse postaje avstro-ogrške monarhije.
 Zaloga v lekarnah Avstro-Ogr.

Samo naravnost

od naše tovarniške odpošiljalnice kupujejo zasebniki

sukna

za gospode in gospe najboljše kakovosti

po najnižjih tovarniških cenah. Vsaka mera se odreže. Ostanke po najnižjih cenah.

Zahtevajte vzorce!

Prva šlezka tovarniška odpošiljalnica sukna „**SUDETIA**“

Jägerndorf št. II. (Avstr. Šlezija).

Brady-jeve želodčne kapljice, prej Marijinoceljske kapljice imenovane, z Marijinoceljsko Materjo božjo kot varstveno znamko

so najboljše, več nego trideset let preiskušeno sredstvo zoper vsakovrstne težave prebavljanja, gorečico, zaprtje, bolečine v želodcu, narejanje kisline itd.

Varovati se je treba pred enako glasečimi se posnemajni in ponaredbami in paziti na obstransko varstveno znamko s podpisom

C. Brady

Dobiva se v lekarnah. — V pokrajine se pošilja po lekarnarju **C. Brady**, Dunaj, I., Fleischmarkt 2/385.

6 steklenic za **K 5⁰⁰**, 3 podvojne steklenice za **K 4⁵⁰ franko.**

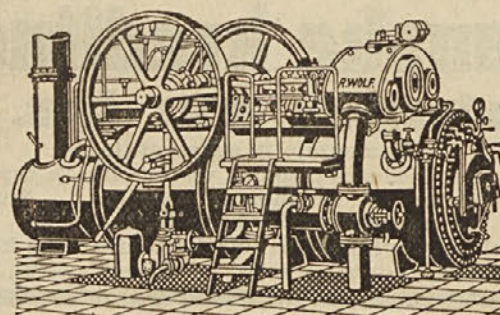

C. Brady

Pristaši, zaupniki, širite „Mir“!

Linc 1909: Zlata kolajna; najvišje odlikovanje.

R. WOLF Magdeburg-Buckau.

Filialka Dunaj, Dunaj, III., Heumarkt št. 21.

Premakljivi in nepremakljivi polnoprarni in patentovani

vročeparni lokomobili

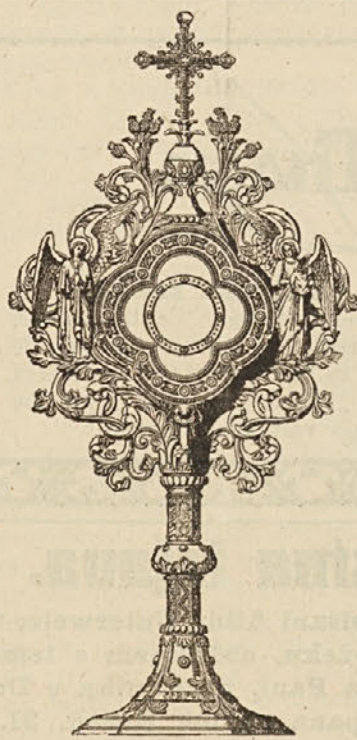
z 10 do 800 konjskimi silami.

Najbolj gospodarsk, trpežen in zanesljiv gonilen stroj za vse vrste delovanja v industriji in poljedelstvu.

Vseh izdelkov nad 650.000 PS.

10 zapovediza
kmetovalca,velevažno v gospodarstvu, zastonj in poštnine prosto
dobi vsakdo, kdor ponje piše, od lekarnarja **Trnkóczy**
v **Ljubljani, Kranjsko, Avstrija.****Kdor potrebuje**dobre in pristinobarvne zimske barhente, flanele
za srajce in drugo perilo, platnene in volnene
kanafase, cefire, prte, obrisače, šifon, žepne robce,
manšete itd. naj piše naravnost izdelovalcu**Jaroslavu Marek,**

ročna tkalnica

v Bystrém št. 39 pri Novem Mestu nad Metuji, Češko,
da se mu brezplačno in franko pošlje zbirka vzorcev.
Prepričajte se o nizkih cenah in solidnem blagu
te slovanske tvrde. Dopisuje se slovensko.**Pet vinarjev stane**dopisnica,
na katero napi-
šete ime občno znane
razpošiljateljske trgovine**R. Miklauc, Ljubljana,**da Vam pošlje poštnine
prosto vzorce najno-
vejšega sukne-
nega in
modnega blaga za moške obleke.**Kupujte narodni kolek!****Preklic.**Podpisana zavarovalnica javlja tem potom, da
Franc Kamnikar v Celovcu ni več njen uslužbenec
in ni opravičen v njenem imenu kako zavarovalno pogodbo skleniti.**Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani.****Albin Klešnik**

pasar in izdelovatelj cerkvenega orodja in posode

St. Veiterstraße 13 v Celovcu St. Veiterstraße 13

se priporoča prečastiti duhovščini

za vsa v to stroko spadajoča dela

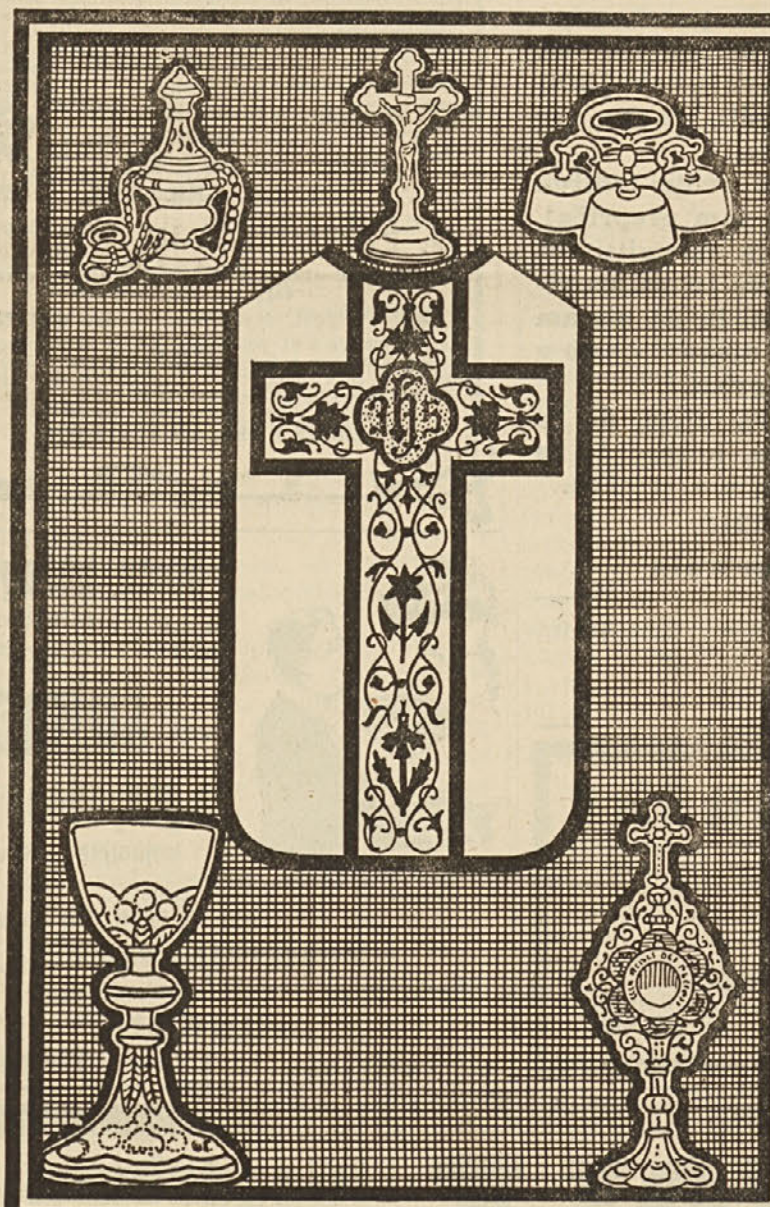
kakor

kelihe, monštrance, svečnike, lestence, kadilnice,
posode za sveto olje itd.

Sprejemam tudi

usakovrstna popravila

ter za trpežno pozlačenje in posrebrejenje jamčim.

Posebej naznanjam prečastiti duhovščini, da
sprejemam vsa naročila v četrtkih v „Delavskem
društvu“, Kaserngasse št. 30.**V**LASTNI IZDELEK CRKVENIH
PARAMENTOV, ZASTAV CR-
KVENIH IN DRUŠTVENIH
VSE CRKVE NE POTREBŠČINE
FRANC STADNIK
V OLOMUCI (MORAVA)
ELIŠČINA CESTA 43
VZORCI IN PRORAČUNI ZASTONJ IN FRKO-
GOTOVO BLAGO POŠILJAM NA ZBIRO
Z OBRATNO POŠTO NOBENA PRODAJAL-
NA, TOREJ MALA REŽIJA IN NIZKE CENE**Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu**Delniška glavnica K 5.000.000.
Rezervni fond K 450.000.**Kolodvorska cesta šte. 27.**Denarne vloge obrestujemo po **4 1/2 %** od dne vloge
do dne vzdiga.Zamenjuje in eskomptuje
izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.
Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje
srečke proti kurzni izgubi.
Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.
Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila.Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spletju,
Trstu in Sarajevu.**Turške srečke.** Šest žrebanj na leto. Glavni dobiček
300.000 frankov. Na mesečno vplač. po K 8.— za kom.
Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na
leto. Glavni dobiček K 180.000. Na mesečno vpla-
čevanje po K 10.— za komad.
Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.